

Zmeul și nunta

Grigore Vieru

Lui Pompiliu Borș
Treceau dincolo Prutul
Numai păsări în zbor.
Numai păsări înot.
Numai
Umbra visătoare și tristă
A lunii pe valuri trecea.
Și, dus de vânt,
Dus de vânt,
Dus de vânt,
Zmeul copilăriei
Iscălit cu numele meu
În litere noi, colțuroase,
Aduse de vânt,
Aduse de vânt.
Neamuri din Cot, din Miorcani,
Pe celălalt mal
Deasupra zmeului se aplecau
Citindu-l cu lacrimi în ochi
Ca pe-o scrisoare trimisă
Din cea mai adâncă urgie,
Din iad. Coborau rude
Pe celălalt mal mai apoi
Să asculte muzica
Ce la nunta mea cânta.
Nu au văzut,
Nu au putut desluși
Chipul miresei.
Poate că nici nu
Existase mireasa cândva.
Poate că era numai
O plăsmuire imaginară a mea,
Albă și minunată,
Albă și minunată,
Albă și minunată.